

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého, v právní věci žalobce: **V. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 9. 2021, č. j. 54 Az 2/2021 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 4. 2021, č. j. MV-62361-2/OAM-2021, zastavil řízení o další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu (v pořadí čtvrté) podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) rozsudkem označeným v návěti. Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost.

[3] Kasační stížnost není přípustná.

[4] Podle § 32 odst. 7 písm. a) zákona o azylu je nepřípustná kasační stížnost *v případě další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany*. Toto ustanovení bylo do zákona o azylu vloženo zákonem č. 274/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, s účinností ode dne 2. 8. 2021.

[5] Z napadeného rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se jedná o v pořadí již čtvrtou žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany. Poprvé stěžovatel požádal o udělení mezinárodní ochrany dne 7. 9. 2016 a jeho žádost byla vedena pod sp. zn. OAM-777/ZA-ZA06-2016. Podruhé požádal o mezinárodní ochranu dne 17. 6. 2018 a řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod sp. zn. OAM-522/ZA-ZA11-2018. Třetí žádost o mezinárodní ochranu stěžovatel podal dne 29. 12. 2020 a řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod sp. zn. MV-720/OAM-2021. Nyní projednávaná žádost o udělení mezinárodní ochrany byla stěžovatelem podána dne 14. 4. 2021 a je vedena pod sp. zn. MV-62361-2/OAM-2021. Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho činnosti

známo, že se nyní jedná o již v pořadí třetí kasační stížnost stěžovatele. Předchozí dvě řízení o kasačních stížnostech byla vedena pod sp. zn. 4 Azs 50/2017 a 7 Azs 316/2020. Není tak sporu, že v nyní projednávané věci se jedná o další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany.

[6] Podle přechodného ustanovení v čl. IV zákona č. 274/2021 Sb. se řízení podle zákona o azylu a řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve věci rozhodnutí vydaného podle zákona o azylu zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončená dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona o azylu ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

[7] Řízení o kasační stížnosti stěžovatele bylo zahájeno dne 27. 10. 2021, tedy až po nabytí účinnosti zákona č. 274/2021 Sb. Toto řízení nelze pojímat jako pokračování řízení o žalobě, které bylo zahájeno dne 18. 5. 2021, neboť to skončilo v okamžiku nabytí právní moci rozsudku krajského soudu (kasační stížnost proti tomuto rozsudku nemá odkladný účinek – srov. § 11a odst. 3 *in fine* a § 32 odst. 5 zákona o azylu), tj. dne 14. 10. 2021, taktéž po nabytí účinnosti zákona č. 274/2021 Sb.

[8] V tomto řízení se tedy uplatní výše citovaný § 32 odst. 7 zákona o azylu, podle kterého není kasační stížnost přípustná. Nejvyšší správní soud ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[9] Na tento závěr nemá vliv ani nesprávné poučení o možnosti podat kasační stížnost. Její nepřípustnost je dána zákonem, a nemůže ji proto založit „pouhé“ nesprávné poučení krajského soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36).

[10] Zbývá dodat, že soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť odmítnutím kasační stížnosti se stal tento návrh bezpředmětným; nadto je-li kasační stížnost nepřípustná, je nepřípustná od počátku, a není proto ani prostor pro úvahy, že by nepřípustné kasační stížnosti měl být odkladný účinek přiznán. To přiměřeně platí i o žádosti o ustanovení zástupce.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. prosince 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu